

Sygn. akt **II AKa 62/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Żelazowski
Sędziowie:	SA Grzegorz Chojnowski SA Piotr Brodniak (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Emilia Biegańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Bogusławy Zapaśnik

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013 r. sprawy

1) **Z. Ł.**,

2) **R. T.**,

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. i innych

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 169/11

uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do Z. Ł. i R. T.,

i sprawę tych oskarżonych przekazuje Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania.

Piotr Brodniak Maciej Żelazowski Grzegorz Chojnowski

Sygn. akt II AKa 62/13

UZASADNIENIE

1. Z. Ł. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od sierpnia 2001 r. do maja 2002 r. wG., z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako właściciel Zakładu Pracy (...), wprowadził pracowników Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w błąd co do okoliczności zatrudnienia w firmie (...) jako osoby niepełnosprawnej A. G., w ten sposób, że składając wniosek o refundację kosztów zatrudnienia osoby niepełnosprawnej, we wniosku tym fałszywie wskazywał A. G., jako pracownika firmy, podczas gdy faktycznie nie świadczył on pracy na rzecz firmy (...), czym doprowadził Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na przyznaniu refundacji kosztów zatrudniania osoby niepełnosprawnej w łącznej kwocie 2.290,18 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w okresie od stycznia 2003 r. do marca 2003 r. wG., z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako właściciel Zakładu Pracy (...), wprowadził pracowników Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w błąd co do okoliczności zatrudnienia w firmie (...), jako osoby niepełnosprawnej E. S. (1), w ten sposób, że składając wniosek o refundację kosztów zatrudnienia osoby niepełnosprawnej, we wniosku tym fałszywie wskazywał E. S. (1) jako pracownika firmy, podczas gdy faktycznie nie świadczył on pracy na rzecz firmy (...), czym doprowadził Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na przyznaniu refundacji kosztów zatrudnienia osoby niepełnosprawnej w łącznej kwocie 2.290,18 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

III. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z R. T., z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako właściciel Zakładu Pracy (...), wprowadził pracowników Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w błąd co do okoliczności zatrudnienia w firmie (...) osób niepełnosprawnych, w ten sposób, że składając wnioski o refundację kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych, we wnioskach tych fałszywie wskazywał jako pracowników firmy osoby, które faktycznie nie świadczyły pracy na rzecz firmy (...), oraz posługując się podrobionymi oraz nierzetelnymi dokumentami związanymi z zatrudnieniem pracowników, które to dokumenty zostały dołączone do akt pracowniczych i stanowiły podstawę uzyskiwania kwot refundacji, w tym:

- podrobioną umowę o pracę z dnia 07.02.2005 r. zawartą pomiędzy Z. Ł. i A. P.,
- podrobioną umowę o pracę z dnia 07.02.2005 r. zawartą pomiędzy Z. Ł. i P. P. (1),
- podrobionym kwestionariuszem osobowym z dnia 03.01.2005r. na nazwisko A. P.,
- podrobionym zaświadczeniem z dnia 07.02.2005 r. o ukończeniu przez A. P. instruktażu ogólnego i stanowiskowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 07.02.2005 r. podrobił podpis A. P.,
- podrobionym zaświadczeniem z dnia 07.02.2005 r. o ukończeniu przez P. P. (1) instruktażu ogólnego i stanowiskowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 07.02.2005 r.,
- podrobioną informacją do umowy o pracę z A. P. z dnia 05.04.2005 r.,
- podrobioną informacją do umowy o pracę z P. P. (1) z dnia 05.04.2005 r.,
- podrobioną umową o pracę zawartą pomiędzy Z. Ł. i L. S. z dnia 23.05.2005 r.,
- podrobioną informacją do umowy o pracę z L. S. z dnia 16.05.2005 r.,
- podrobionym zaświadczeniem o ukończeniu przez L. S. instruktażu ogólnego i stanowiskowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 24.05.2005 r.,
- podrobioną umową o pracę pomiędzy Z. Ł. i K. K. z dnia 31.03.2005 r.,
- podrobionym aneksem do umowy o pracę z K. K. z dnia 31.03.2005 r.,
- podrobioną informacją do umowy o pracę z K. K.,

- listami obecności pracowników, na których podrobiono podpisy następujących osób: A. P., R. K., P. P. (2), G. K., B. P., L. S., J. K. (1), J. K. (2), K. K., E. S. (1), B. K., J. N., Z. K., Z. O., M. K.,

oraz pozornymi umowami o pracę, doprowadził Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na przyznaniu refundacji kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych w łącznej kwocie 341.544,55 zł i tak uzyskał:

- w okresie od kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. refundację z tytułu zatrudnienia P. P. (2) w kwocie 4.321 zł.
- w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia A. P. w kwocie 15.709,25 zł.
- w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia P. P. (1) w kwocie 24.807,05 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia M. K. w kwocie 40.319,65 zł.
- w okresie od sierpnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia B. P. w kwocie 28.359,65 zł.
- w okresie od czerwca 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia L. S. w kwocie 12.485 zł.
- w okresie od marca 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. K. (1) w kwocie 27.701,70 zł.
- w okresie od lutego 2006 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia E. S. (2) w kwocie 4.372,35 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. K. (2) w kwocie 20.478 zł.
- w okresie od lipca 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia K. K. w kwocie 24.760,80 zł.
- w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia B. K. w kwocie 19.278 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia R. K. w kwocie 35.367,05 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. N. w kwocie 20.509,25 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia E. S. (1) w kwocie 10.953,50 zł.
- w okresie od maja 2004 r. do czerwca 2005 r. refundację z tytułu ~"~ zatrudnienia Z. K. w kwocie 26.802,65 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia G. K. w kwocie 41.359,65 zł.
- w okresie kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. refundację z tytułu zatrudnienia W. Z. w kwocie 6.960 zł.

przy czym uzyskana łącznie kwota refundacji stanowiła mienie znacznej wartości, czyniąc sobie jednocześnie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

IV. w okresie od października 2000 r. do czerwca 2006 r. wG., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, jako właściciel Zakładu Pracy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. T., zgłosił w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych nieprawdziwe dane pracowników mające wpływ na prawo do świadczeń z ubezpieczenia pracowników w ten sposób, iż zgłosił fakt zatrudnienia następujących osób:

- w okresie od stycznia 2004 r. do czerwca 2006 r. zatrudnienia A. K.
- w okresie od kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. zatrudnienia P. P. (2)

- w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. zatrudnienia A. P.
- w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. zatrudnienia P. P. (1)
- w okresie od maja 2001 r. do maja 2006 r. zatrudnienia M. K.
- w okresie od sierpnia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia B. P.
- w okresie od czerwca 2005 r. do maja 2006 r. zatrudnienia L. S.
- w okresie od marca 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia J. K. (1)
- w okresie od lutego 2006 r. do maja 2006 r. zatrudnienia E. S. (2)
- w okresie od września 2002 r. do maja 2006 r. zatrudnienia J. K. (2)
- w okresie od lipca 2005 r. do maja 2006 r. zatrudnienia K. K.
- w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia B. K.
- w okresie od października 2001 r. do maja 2006 r. zatrudnienia R. K.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia J. N.
- w okresie od stycznia 2003 r. do marca 2003 r. oraz w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia E. S. (1)
- w okresie od maja 2004 r. do czerwca 2005 r. zatrudnienia Z. K.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia G. K.
- w okresie kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. zatrudnienia W. Z.
- w okresie od października 2000 r. do listopada 2002 r. oraz od kwietnia 2004 r. do października 2004 r. zatrudnienia L. N.
- w okresie od stycznia 2005 r. do czerwca 2005 r. zatrudnienia J. W.

podczas gdy osoby te faktycznie nie świadczyły pracy na rzecz firmy (...)

tj. o czyn z art. 219 kk w zw. z art. 12 kk

R. T. została oskarżona o to, że:

V. w okresie od stycznia 2004 r. do czerwca 2006 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. Ł., z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc zatrudniona w Zakładzie Pracy (...) Z. Ł. oraz zajmując się w zakładzie prowadzeniem spraw płacowych i kadrowych, wprowadziła pracowników Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w błąd co do okoliczności zatrudnienia w firmie (...) osób niepełnosprawnych, w ten sposób, że składając wnioski o refundację kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych, we wnioskach tych fałszywie wskazywała jako pracowników firmy osoby, które faktycznie nie świadczyły pracy na rzecz firmy (...), oraz poprzez podrobienie następującej dokumentacji pracowniczej:

- umowy o pracę pomiędzy Z. Ł. i K. K. z dnia 31.03.2005 r.,
- aneksu do umowy o pracę z K. K. z dnia 31.03.2005r.,

- informacji do umowy o pracę z K. K.,

a także posługując się podrobionymi oraz nierzetelnymi dokumentami związanymi z zatrudnieniem pracowników, które to dokumenty zostały dołączone do akt pracowniczych i stanowiły podstawę uzyskiwania kwot refundacji, w tym:

- podrobioną umowę o pracę z dnia 07.02.2005 r. zawartą pomiędzy Z. Ł. i A. P.,"

- podrobioną umowę o pracę z dnia 07.02.2005 r. zawartą pomiędzy Z. Ł. i P. P. (1),

- podrobionym kwestionariuszem osobowym z dnia 03.01.2005r. na nazwisko A. P.,

- podrobionym zaświadczeniem z dnia 07.02.2005 r. o ukończeniu przez A. P. instruktażu ogólnego i stanowiskowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 07.02.2005 r. podrobił podpis A. P.,

- podrobionym zaświadczeniem z dnia 07.02.2005 r. o ukończeniu przez P. P. (1) instruktażu ogólnego i stanowiskowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 07.02.2005 r.,

- podrobioną informacją do umowy o pracę z A. P. z dnia 05.04.2005 r.,

- podrobioną informacją do umowy o pracę z P. P. (1) z dnia 05.04.2005 r.,

- podrobioną umowę o pracę zawartą pomiędzy Z. Ł. i L. S. z dnia 23.05.2005 r.,

- podrobioną informacją do umowy o pracę z L. S. z dnia 16.05.2005 r.,

- podrobionym zaświadczeniem o ukończeniu przez L. S. instruktażu ogólnego i stanowiskowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 24.05.2005 r.,

- listami obecności pracowników, na których podrobiono podpisy następujących osób: A. P., R. K., P. P. (2), G. K., B. P., L. S., J. K. (1), J. K. (2), K. K., E. S. (1), B. K., J. N., Z. K., Z. O., M. K.,

oraz pozornymi umowami o pracę, doprowadziła Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającym na przyznaniu refundacji kosztów zatrudnienia osób niepełnosprawnych w łącznej kwocie 341.544,55 zł. w tym:

- w okresie od kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. refundację z tytułu zatrudnienia P. P. (2) w kwocie 4.321 zł.

- w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia A. P. w kwocie 15.709,25 zł.

- w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia P. P. (1) w kwocie 24.807,05 zł.

- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia M. K. w kwocie 40.319,65 zł.

- w okresie od sierpnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia B. P. w kwocie 28.359,65 zł.

- w okresie od czerwca 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia L. S. w kwocie 12.485 zł.

- w okresie od marca 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. K. (1) w kwocie 27.701,70 zł.

- w okresie od lutego 2006 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia E. S. (2) w kwocie 4.372,35 zł.

- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. K. (2) w kwocie 20.478 zł.

- w okresie od lipca 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia K. K. w kwocie 24.760,80 zł.

- w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia B. K. w kwocie 19.278 zł.

- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia R. K. w kwocie 35.367,05 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. N. w kwocie 20.509,25 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia E. S. (1) w kwocie 10.953,50 zł.
- w okresie od maja 2004 r. do czerwca 2005 r. refundację z tytułu zatrudnienia Z. K. w kwocie 26.802,65 zł.
- w okresie od stycznia 2004 r. do czerwca 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia G. K. w kwocie 41.359,65 zł.
- w okresie kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. refundację z tytułu zatrudnienia W. Z. w kwocie 6.960 zł.

przy czym uzyskana łącznie kwota refundacji stanowiła mienie znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

VI. w okresie od października 2001 r. do czerwca 2006 r. w G., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, będąc zatrudniona w Zakładzie Pracy (...) Z. Ł. oraz zajmując się w zakładzie prowadzeniem spraw płacowych i kadrowych, działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. Ł., zgłosiła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych nieprawdziwe dane pracowników mające wpływ na prawo do świadczeń z ubezpieczenia pracowników w ten sposób, iż zgłosił fakt zatrudnienia następujących osób:

- w okresie od stycznia 2004 r. do czerwca 2006 r. zatrudnienia A. -j-K.
- w okresie od kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. zatrudnienia P. P. (2)
- w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. zatrudnienia A. P.
- w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. zatrudnienia P. P. (1)
- w okresie od maja 2001 r. do maja 2006 r. zatrudnienia M. K.
- w okresie od sierpnia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia B. P.
- w okresie od czerwca 2005 r. do maja 2006 r. zatrudnienia L. S.
- w okresie od marca 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia J. K. (1)
- w okresie od lutego 2006 r. do maja 2006 r. zatrudnienia E. S. (2)
- w okresie od września 2002 r. do maja 2006 r. zatrudnienia J. K. (2)
- w okresie od lipca 2005 r. do maja 2006 r. zatrudnienia K. K.,
- w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia B. K.
- w okresie od października 2001 r. do maja 2006 r. zatrudnienia R. K.
- w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia J. N.
- w okresie od stycznia 2003 r. do marca 2003 r. oraz w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. zatrudnienia E. S. (1)
- w okresie od maja 2004 r. do czerwca 2005 r. zatrudnienia Z. K.

- w okresie od stycznia 2004 r. do czerwca 2006 r. zatrudnienia G. K.
- w okresie kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. zatrudnienia W. Z.
- w okresie od października 2000 r. do listopada 2002 r. oraz od kwietnia 2004 r. do października 2004 r. zatrudnienia L. N.
- w okresie od stycznia 2005 r. do czerwca 2005 r. zatrudnienia J. W.

podczas gdy osoby te faktycznie nie świadczyły pracy na rzecz firmy (...)

tj. o czyn z art. 219 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. wyrokiem z dnia 20 grudnia 2012 r., wydanym w sprawie II K 169/11 Z. Ł. uznał za winnego popełnienia:

- czynu opisanego w punkcie I, z tą zmianą, że oskarżony dopuścił się go w okresie od sierpnia 2001 r. do 31 grudnia 2001 r., a wysokość refundacji wyniosła 10.148,14 zł., i za ten czyn, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk, wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda,
- czynu opisanego w punkcie II i za ten czyn, na podstawie art. art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk, wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 20 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda,
- czynu opisanego w punkcie III, z tym że ustalił, że oskarżony otrzymał następujące kwoty z tytułu refundacji kosztów zatrudnienia:

1. w okresie od kwietnia 2004 r. do lutego 2005 r. refundację z tytułu zatrudnienia P. P. (2) w kwocie 4.321 zł
2. w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia A. P. w kwocie 13.296,66 zł
3. w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia P. P. (1) w kwocie 21.677,75 zł
4. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia M. K. w kwocie 39.007,64 zł
5. w okresie od sierpnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia B. P. w kwocie 26.767,71 zł
6. w okresie od czerwca 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia L. S. w kwocie 10.152,27 zł
7. w okresie od marca 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. K. (1) w kwocie 26.397,10 zł
8. w okresie od lutego 2006 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia E. S. (2) w kwocie 2.472,36 zł
9. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. K. (2) w kwocie 18.264,24 zł
10. w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia K. K. w kwocie 30.594,50 zł
11. w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2006 B. K. w kwocie 18.096,28 zł
12. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 R. K. w kwocie 34.595,43 zł
13. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. N. w kwocie 18.682,20 zł
14. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. E. S. (1) w kwocie 30.737,30 zł
15. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. Z. K. w kwocie 27.161,57 zł

16. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia G. K. w kwocie 37.563,44 zł

17. w okresie od kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. refundację z tytułu zatrudnienia W. Z. w kwocie 5.706,53 zł

a łączna wartość refundacji wyniosła 365.493,98 zł i kwalifikując ten czyn jako występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych. .

- czynu opisanego w punkcie IV i za ten czyn, na podstawie art. 219 kk, wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, jako łączną, Sąd Okręgowy orzekł wobec Z. Ł. karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda.

Tym samym wyrokiem Sąd Okręgowy uznał R. T. za winną popełnienia:

- czynu opisanego w punkcie V z tymi zmianami, że ustalił, iż oskarżona doprowadziła do wypłaty przez pokrzywdzony PFRON następujących kwot z tytułu refundacji kosztów zatrudnienia:

1. w okresie od kwietnia 2004 r. do lutego 2005 r. refundację z tytułu zatrudnienia P. P. (2) w kwocie 4.321 zł

2. w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia A. P. w kwocie 13.296,66 zł

3. w okresie od lutego 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia P. P. (1) w kwocie 21.677,75 zł

4. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia M. K. w kwocie 39.007,64 zł

5. w okresie od sierpnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia B. P. w kwocie 26.767,71 zł

6. w okresie od czerwca 2005 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia L. S. w kwocie 10.152,27 zł

7. w okresie od marca 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. K. (1) w kwocie 26.397,10 zł ,

8. w okresie od lutego 2006 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia E. S. (2) w kwocie 2.472,36 zł

9. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. K. (2) w kwocie 18.264,24 zł

10. w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia K. K. w kwocie 30.594,50 zł

11. w okresie od kwietnia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia ' B. K. w kwocie 18.096,28 zł

12. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia R. K. w kwocie 34.595,43 zł

13. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia J. N. w kwocie 18.682,20 zł

14. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia E. S. (1) w kwocie 30.737,30 zł

15. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia Z. K. w kwocie 27.161,57 zł

16. w okresie od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. refundację z tytułu zatrudnienia G. K. w kwocie 37.563,44 zł

17. w okresie od kwietnia 2004 r. do grudnia 2004 r. refundację z tytułu zatrudnienia W. Z. w kwocie 5.706,53 zł

a łączna wartość refundacji wyniosła 365.493,98 zł i kwalifikując ten czyn jako występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, na podstawie art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych.

- czynu opisanego w punkcie VI i za ten czyn, na podstawie art. 219 kk, wymierzył jej karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, jako łączną, Sąd Okręgowy orzekł wobec R. T. karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W oparciu o przepis art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonych kar grzywny, Sąd Okręgowy zaliczył oskarżonym okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności i tak:

- Z. Ł. od dnia 12.06.2006 r. do dnia 14.06.2006 r.

- R. T. od dnia 12.06.2006 r. do dnia 13.06.2006 r.

Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk, wykonanie kar pozbawienia wolności, Sąd Okręgowy warunkowo zawiesił, w przypadku Z. Ł. na okres próby 5 lat, a w przypadku R. T. na okres próby 3 lat.

Na podstawie art. 72 § 2 kk Sąd Okręgowy orzekł wobec R. T. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych.

Na podstawie art. 72 § 2 kk Sąd Okręgowy zobowiązał Z. Ł. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami poprzez zapłatę na rzecz Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kwoty 377.932,30 złotych w terminie 3 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku, jednakże nie mniej niż 5.000 złotych miesięcznie.

Nadto Sąd Okręgowy rozstrzygnął o kosztach sądowych.

Apelację od wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych.

Obrońca R. T. zarzucił wyrokowi:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że w okresie od stycznia 2004 r. do czerwca 2006 r. oskarżona R. T. wspólnie i w porozumieniu z Z. Ł., z góry powziętym zamiarem, wprowadziła pracowników (...) w błąd co do okoliczności zatrudnienia osób niepełnosprawnych, fałszywie wskazując we wnioskach o refundację osoby które nie świadczyły pracy, podczas gdy oskarżona R. T. w okresie od czerwca 2005 r. do maja 2006 r. w ogóle nie składała wniosków o refundację, w PPHU (...) pracowała do końca maja 2005 r. o po powrocie do pracy 7.3.2006 r. nie zajmowała się składaniem takich wniosków i w tym okresie nie przygotowywała również żadnych dokumentów mogących stanowić podstawę złożenia takiego wniosku, a rzekome porozumienie w zakresie dokonywania wyludzeń pomiędzy oskarżoną, a jej pracodawcą nie wynika z żadnego przeprowadzonego w sprawie dowodu;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżona R. T. miała wiedzę na jakiej zasadzie zatrudnione są poszczególne osoby w (...), jaką pracę wykonują oraz czy ją wykonują oraz że oskarżona prowadziła i kontrolowała ewidencję czasu pracy, podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż oskarżona nie mogła i nie miała możliwości żeby weryfikować czy poszczególni pracownicy świadczą pracę, nie wiedziała o ewentualnym porozumieniu pomiędzy poszczególnymi pracownikami, a Z. Ł. w zakresie pozorności zatrudnienia, a ewidencja czasu pracy oraz listy obecności były prowadzone przez pracowników biurowych przy ul. (...)w G., w szczególności M. W.;

3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżona miała wiedzę, że K. K. jest fikcyjnie lub pozornie zatrudniony w firmie (...), w oparciu o fakt, iż podrobiła podpisy K. K. na dokumentach w postaci: umowy o pracę z dnia 28.1.2004 r., aneksie do umowy o pracę z dnia 31.3.2005 r. i informacji do umowy o pracę, podczas gdy z samego faktu, iż podpisy K. K. na przedmiotowych dokumentach były kreślone przez oskarżoną, nie można wyciągać, czy to pośrednio, czy bezpośrednio wniosku, że oskarżona wiedziała, że ta osoba nie świadczyła faktycznie pracy w zakładzie przy al. (...), czy tym bardziej, że istnieje pomiędzy K. K., a Z. Ł. jakiegokolwiek porozumienie w zakresie pozorności zatrudnienia;

4) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżona R. T. miała wiedzę, że dokumenty dotyczące zatrudnienia A. P., P. P. (1), P. P. (1), L. S. oraz listy obecności pracowników były podrobione, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie takiego ustalenia w zakresie wiedzy i świadomości oskarżonej;

5) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżona R. T. zgłosiła nieprawdziwe dane dotyczące zatrudnienia szeregu pracowników i tym samym wypełniła znamiona przestępstwa z art. 219 k.k., mimo, iż osoby te faktycznie nie świadczyły pracy, podczas gdy R. T. nie miała z większością pracowników kontaktu, nie miała obowiązku i prawa żeby weryfikować, czy dany pracownik świadczy pracę, czy tym bardziej, że istnieje pomiędzy takimi pracownikami, a Z. Ł. jakiegokolwiek porozumienie w zakresie fikcyjności zatrudnienia;

6) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że B. K. przychodziła do R. T. i podpisywała w obecności oskarżonej listy płac oraz listy obecności, a oskarżona miała informować świadka, że musi czekać na pracę, podczas gdy B. K. nie rozmawiała z oskarżoną i nie podpisywała u niej dokumentów, natomiast zeznania świadka nie są spójne, były zmieniane na różnych etapach postępowania, a dowody zgromadzone w sprawie, w szczególności opinia biegłego świadczą o tym, że podpisy na listach obecności nie były składane przez świadka, tylko zostały podrobione;

7) naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia tj.:

- art. 7 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. i 410 k.p.k. poprzez fragmentaryczną ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie, w całości podporządkowaną wydanemu orzeczeniu, rozstrzygnięcie szeregu nie dających się usunąć wątpliwości wynikających z całokształtu materiału dowodowego na niekorzyść oskarżonej,

- art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. poprzez oddalenie na rozprawie dnia 20.12.2012 r. wniosku o dopuszczenie dowodu z uzupełniającego przesłuchania świadka H. P., podczas gdy przesłuchanie uzupełniające było niezbędne celem ustalenia, kiedy świadek dowiedział się o dotacjach na pracowników, którzy nie świadczyli faktycznie pracy, kiedy rozmawiał na ten temat z oskarżonymi, czy miało to miejsce wcześniej, czy dopiero na etapie postępowania przygotowawczego lub sądowego, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, że świadek rozmawiał z oskarżonymi na temat fikcyjności zatrudnienia (k. 36 u.);

- art. 424 § 1 k.p.k. poprzez brak pełnych rozważań w zakresie wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów, powoływanie w uzasadnieniu sprzecznych ustaleń, brak uzasadnienia w zakresie ustalenia wiedzy oskarżonej co do faktu fałszowania dokumentów w postaci umów o pracę, informacji do umów o pracę oraz list obecności dotyczących: A. P., P. P. (1), P. P. (2), L. S., R. K., G. K., B. P., J. K. (1), J. K. (2), E. S. (1), B. K., J. N., Z. K., Z. O., M. K., co w konsekwencji uniemożliwia pełną i prawidłową kontrolę wydanego przez Sąd I instancji rozstrzygnięcia,

ewentualnie, przy przyjęciu że oskarżona R. T. wiedziała, iż poszczególne osoby, w pewnych okresach, mogły nie wykonywać swoich obowiązków pracowniczych, zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

8) naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwą wykładnię art. 22 § 1 k.p. oraz niewłaściwe zastosowanie art. 286 § 1 k.k. i przyjmowanie, że oskarżona R. T. wypełniła znamiona przestępstwa oszustwa i działała z zamiarem

bezpośrednim kierunkowym celem doprowadzenia (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem już w sytuacji kiedy miała wiedzę, że dana osoba nie świadczy pracy, podczas gdy świadczenie pracy nie jest niezbędną cechą stosunku pracy i nie jest tożsame z zatrudnieniem (stosunkiem pracy), a istotna jest gotowość jej wykonywania na wezwanie pracodawcy, a oskarżona nie wiedziała o ewentualnych uzgodnieniach pomiędzy poszczególnymi pracownikami a Z. Ł. w zakresie pozorności zatrudnienia.

Podnosząc te zarzuty apelujący wniósł o uniewinnienie oskarżonej od przypisanych jej czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca Z. Ł. zarzucił wyrokowi:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu:

a) w zakresie czynów objętych punktem I i II aktu oskarżenia i części wstępnej

wyroku, że:

- oskarżony Z. Ł. świadomie i umyślnie składał wnioski o refundację i tym samym pozyskanie świadczeń z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, fałszywie wskazując zatrudnienie A. G. i E. S. (1), podczas gdy w/w osoby faktycznie nie świadczyły pracy na rzecz firmy (...), czym doprowadził Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 12 438,32 zł i tym samym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., podczas gdy wniosek taki jest nieuzasadniony, albowiem treść art. 22 k.p. i art. 23 1 k.p. oraz zgromadzony materiał dowodowy, przede wszystkim w postaci zeznań świadków J. M. oraz I. J. nie pozwala na przyjęcie takiego ustalenia;

b) w zakresie czynu objętego punktem III aktu oskarżenia i części wstępnej wyroku,

że:

- oskarżony Z. Ł. ze góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z R. T., w celu pozyskania świadczeń z (...) składał wnioski o refundację, w których wskazywał jako pracowników firmy (...) osoby, które faktycznie nie świadczyły pracy, jak i również w celu osiągnięcia pożądanego skutku, posłużył się podrobionymi oraz nierzetelnymi dokumentami związanymi z zatrudnieniem pracowników, które to dokumenty zostały dołączone do akt pracowniczych i stanowiły podstawę uzyskiwania kwot refundacji, i tym samym swoim działaniem zrealizował znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., podczas gdy wniosek taki jest nieuzasadniony, albowiem treść art. 22 k.p., art. 231 k.p., 81 k.p. oraz zgromadzony materiał dowodowy, przede wszystkim w postaci zeznań świadków: M. K., B. P., J. N., J. K. (1), K. K., G. K., W. Z., P. P. (2), L. S., E. S. (2), J. K. (2), R. K., E. S. (1), L. N., J. W. i A. K. z którego nie wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony Z. Ł. wiedział o tym, że niektóre dokumenty są nieautentyczne, nie pozwala na przyjęcie takiego ustalenia;

- oraz poprzez przyjęcie, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do uznania, że oskarżony Z. Ł. pozyskiwał przez znaczny okres czasu korzyści majątkowe w znacznym rozmiarze tym samym uczynił sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu w sytuacji gdy, załączona przez niego do sprawy dokumentacja, jego postawa w toku procesu w tym złożone wyjaśnienia oraz zeznania świadków nie dają podstaw do takiego przyjęcia, zgodnie z treścią art. 64 k.k. i 294 § 1 k.k.

c) w zakresie punktu IV aktu oskarżenia i części wstępnej wyroku, że zachowanie oskarżonego Z. Ł. mieściło się w granicach przestępstwa z art. 219 k.k. w zw. z art. 12 k.k., podczas gdy brak ku temu dostatecznych podstaw, bowiem w

świecie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz regulacji zawartych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, brak jest ustawowych znamion przestępstwa.

II. naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść orzeczenia tj.:

a) art. 167 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu w postaci powołania biegłego i sporządzenia przez niego opinii na okoliczność ustalenia rzeczywistej wysokości wyrządzonej przestępstwem szkody oraz określenia zarówno sposobu jak i podmiotu, na którego rzecz powinna nastąpić zapłata, bowiem rozstrzygnięcie niniejszych okoliczności w sposób właściwy wymaga wiadomości specjalnych, zwłaszcza, że suma wskazana przez Sąd w punkcie X wyroku, winna zostać pomniejszona o kwotę stanowiącą sumę odprowadzonych z tytułu zawartych umów składek na ubezpieczenie społeczne do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z tytułu podatku dochodowego do Urzędu Skarbowego;

b) art. 410 k.p.k., art. 7 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. poprzez ocenę dowodów podporządkowaną wydanemu orzeczeniu i rozstrzygnięcie wszelkich nie dających się usunąć wątpliwości w zakresie faktycznego pozostawania w stosunku pracy M. K., B. P., J. N., J. K. (1), K. K., G. K., W. Z., P. P. (2), A. P., P. P. (1), L. S., E. S. (2), J. K. (2), B. K., R. K., E. S. (1), L. N., J. W. i A. K. ze Z. Ł., na niekorzyść oskarżonego, przy jednoczesnym

pominięciu zeznań oskarżonego Z. Ł. oraz świadków: M. K., K. K., B. P., R. K., J. N., A. G., P. P. (2), L. N. oraz A. K., którzy konsekwentnie wskazywali, iż świadczyli pracę na rzecz (...).

III. rażąca niewspółmierność orzeczonego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwami, poprzez zapłatę na rzecz Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych kwoty 377. 932, 30 zł w terminie 3 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku, jednak nie mniej niż 5 000 zł miesięcznie, w sytuacji, gdy treść przepisu art. 53 k.k. oraz aktualna sytuacja majątkowa, osobista a przede wszystkim zdrowotna oskarżonego, nawet przy zachowaniu przez niego należytej staranności, nie pozwala, na jego realizację w czasie i formie ustalonej przez Sąd I instancji.

Formułując te zarzuty apelujący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu i przyjęcie, że zachowanie oskarżonego stanowiło wykroczenie przeciwko prawom pracownika oraz przepisom ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i wypełniło znamiona czynu określonego w treści art. 281 pkt 2 i 6 k.p. w zw. z art. 98 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych a w konsekwencji umorzenie postępowania w trybie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., bądź o

- zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczonego środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody w zakresie zarówno terminu wykonania obowiązku, jak też wysokości miesięcznej raty, poprzez ustalenie terminu jej wykonania na okres lat 5 od dnia uprawomocnienia się wyroku,

ewentualnie o:

- uniewinnienie oskarżonego Z. Ł. od zarzucanych mu czynów

bądź

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy R. T. jest zasadna w zakresie zarzutu sformułowanego w punkcie 1, natomiast w pozostałej części apelacja ta, a także apelacja obrońcy Z. Ł., jawią się jako przedwczesne.

Przystępując do rozważań na temat poprawności zaskarżonego orzeczenia już na wstępie wypada zwrócić uwagę na taki jego mankament, którego istnienie, z jednej strony wręcz wymusza konieczność uchylecia tego orzeczenia, z drugiej zaś sprawia, że zarzuty podniesione w obu apelacjach, poza tym wspomnianym powyżej, są zdecydowanie przedczesne. Istotę owego mankamentu materializuje zaś sprzeczność występująca pomiędzy dyspozytywną a motywacyjną częścią kwestionowanego wyroku. Dla jej zobrazowania należy natomiast przypomnieć, że w tej pierwszej, Sąd meriti ustalił, że przestępcze działania przypisane R. T. ta miała zrealizować wspólnie i w porozumieniu ze Z. Ł., przy czym podkreślić trzeba, że wymieniona miała to uczynić w okresach od stycznia 2004 r. do maja 2006 r. (czyn przypisany oskarżonej w punkcie VI części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku) i od października 2001 r. do czerwca 2006 r. (czyn przypisany oskarżonej w punkcie VII części dyspozytywnej zaskarżonego orzeczenia). Z kolei w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy ustalił, że z wnioskami kierowanymi do Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych a dotyczącymi refundacji kosztów zatrudnienia poszczególnych osób, oskarżona występowała w okresie do maja 2005 r., zaś później, to jest w okresie od czerwca 2005 r. do maja 2006 r., wnioski te osobiście wypełniał i wysyłał do wyżej wymienionej instytucji Z. Ł.. Jednocześnie, w pisemnych motywach kwestionowanego orzeczenia Sąd pierwszej instancji poczynił ustalenie, które to sprowadza się do lakonicznego stwierdzenia, a mianowicie, że R. T. była zatrudniona w firmie (...) od 1993 roku z pewnymi przerwami (vide: str. 4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Tego rodzaju spostrzeżenie dokonane przez Sąd Okręgowy, samo w sobie, rzecz jasna nie rodzi jeszcze wspomnianej wcześniej sprzeczności. Dopiero bowiem w kontekście dotychczas zgromadzonych dowodów nabiera ono dychotomicznego charakteru w stosunku do tych ustaleń faktycznych, które zostały odzwierciedlone w części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku. Przekonując o słuszności tej tezy wystarczy się zaś odwołać do wyjaśnień zwerbalizowanych przez oskarżoną w dniu 12 czerwca 2006 r. (k. 463-468), a także do jej świadectwa pracy w firmie (...) (k. 4380). I tak, analiza informacji wynikających z tych dowodów zdaje się wskazywać, że w okresie od 1 czerwca 2005 r. do 7 marca 2006 r. R. T. w ogóle nie świadczyła pracy na rzecz wyżej wymienionej firmy. A zatem, skoro we wskazanym czasie nie była w niej zatrudniona, to niejako oczywistym jest, że wówczas nie mogła, jak odmiennie przyjmuje to Sąd Okręgowy, przygotowywać dokumentacji, na podstawie której Z. Ł. opracowywał wnioski o refundację kosztów zatrudnienia. Innymi więc słowy, skoro Sąd orzekający ustalił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, że zatrudnienie R. T. w firmie (...) było „przeplatane” przerwami, zaś jedna z nich, jak się wydaje, zawierała się w okresie od 1 czerwca 2005 r. do 7 marca 2006 r., to taki stan rzeczy jest sprzeczny z tym, który został przedstawiony w części dyspozytywnej kwestionowanego orzeczenia, a wedle to którego oskarżona miała realizować przestępcze działania również po 1 czerwca 2005 r.

Zaprezentowany powyżej, dychotomiczny charakter ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszej instancji w konsekwencji nie pozwala się zorientować jaki według tego Sądu jest rzeczywisty zakres odpowiedzialności karnej R. T.. Wątpliwości występujące na tym tle pozostawiają również otwartym pytanie, czy wszystkie zachowania składające się na czyny przypisane Z. Ł. w punktach III i IV części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku wymieniony zrealizował wspólnie i w porozumieniu z R. T.. Precyzją jeśli chodzi o tę ostatnią okoliczność jest zaś konieczna, a to choćby dlatego, że, na przykład, rzutuje ona na stopień szkodliwości społecznej czynów (oczywiście przy hipotetycznym założeniu, że oskarżony w ogóle je popełnił) i w efekcie może determinować prawidłowość rozstrzygnięcia w przedmiocie kary.

Mankament, którym dotknięty jest zaskarżony wyrok sprawia, że w obecnym kształcie ostać się on nie może. W związku z tym, Sąd odwoławczy, kierując się treścią art. 436 kpk oraz art. 437 § 2 kpk, wyrok ten uchylił, a sprawę obojga oskarżonych przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Procedując w niniejszej sprawie po raz kolejny Sąd pierwszej instancji obowiązany będzie ponownie zrealizować cały proces orzecniczy, przy czym gromadząc dostępne dowody, w przypadku tych o charakterze osobowym, Sąd orzekający może skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 442 § 2 kpk, chyba że wyniki postępowania, mimo wszystko, zrodzą konieczność przeprowadzenia tych dowodów (wszystkich albo niektórych z nich) bezpośrednio na rozprawie. Jeśli zaś Sąd Okręgowy dojdzie do przekonania o sprawstwie i winie oskarżonych, jego obowiązkiem będzie również, a właściwie przede wszystkim, ustalenie okresu bądź okresów, w których R. T. nie była zatrudniona w firmie (...), a następnie, precyzyjne określenie na tej podstawie zakresu jej odpowiedzialności karnej. Uwzględniając ustalenia poczynione w tej materii, Sąd orzekający musi również wskazać, które zachowania składające się na czyny opisane w

punktach III i IV Z. Ł. zrealizował sam, a które we współdziałaniu z R. T.. Powinnością Sądu pierwszej instancji będzie również ustosunkowanie się do pozostałych uwag przedstawionych w apelacjach obrońców oskarżonych.